

og også en tidsplan, sådan at det, der tegner sig, og som vi får mulighed for at forholde os til, også i virkeligheden er en affaldsplan, som vi kan bruge, og som virkelig tager fat på de store problemer, der er her, og at det er en affaldsplan, der er værdig til at blive bragt ind i det 21. århundrede.

Så debatten må fortsætte, også i udvalget, og vi ser frem til, at regeringen inden den 1. april kommer med en meget ambitiøs plan.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 49 af Anni Svanholt (SF), Helen Beim (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Bent Hindrup Andersen (EL) vedtoges med 94 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP og EL). 2 (DF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 50 af Bodil Thrane (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Jeg skal ved denne lejlighed oplyse om, at der ikke bliver nogen andenbehandling af beslutningsforslag nr. B 144 i aften.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Bæredygtig planlægning i region- og kommuneplaner, VVM-regler m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 4/2 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 49 den 16. januar 1998 gav jeg udtryk for

Socialdemokratiets tillid til, at miljø- og energiministerens bebudede forslag til ændring af planloven ville fremme opfyldelsen af Agenda 21's målsætning, og at alle kræfter blev sat ind på at finde den mest farbare vej.

I dag skal vi så forholde os til ændringer af planloven med det tydelige hovedformål at fremme en bæredygtig planlægning og at lovfæste bestemmelser om lokal Agenda 21 i region- og kommuneplanerne. Ganske vist er over 50 pct. af de danske kommuner og stort set alle amter gået i gang med det lokale Agenda 21-arbejde, men vi må erkende, at det sker på meget forskelligt planlægningsniveau og med større eller mindre engagement, hvad angår at få omsat planlægningsarbejdet til praksis.

For at få sat skub i arbejdet og holde kommunerne på sporet, foreslås det nu i tråd med Folketingets vedtagelse i november 1997 at lovfæste, at revision af regionsplaner og kommuneplaner skal indeholde oplysninger om, hvad der er sket på området, og hvilke planer der foreligger.

Ved således at inddrage Agenda-arbejdet i regions- og kommuneplanerne sikres borgerne mulighed for at debattere spørgsmålet, og det overordnede mål, at det lokale Agenda 21-arbejde skal være baseret på et folkeligt engagement, bliver styrket.

I forslaget præciseres, hvilke emner amtskommunernes regionsforslag og kommuneplanerne skal indeholde for at belyse arbejdet for en bæredygtig udvikling, og i hvilket omfang borgerne inddrages i Agenda 21-arbejde. I den sammenhæng er også nævnt samspillet mellem miljømæssige, sociale, sundhedsmæssige, uddannelsesmæssige, kulturelle og økonomiske forhold, ligesom miljø- og energiministeren gives bemyndigelse til at inddrage andre emner end de i lovforslaget nævnte.

Kommunernes Landsforening har udtrykt ønske om en tværministeriel redegørelse hvert fjerde år eller oftere. Dette kan til enhver tid opfyldes, hvis Folketinget ønsker det, også selv om det ikke er præciseret i lovforslaget.

Når Agenda-arbejdet er i fuld gang, bliver det måske efterhånden mindre nødvendigt at følge sagen så tæt. Der er i lovforslaget lagt vægt på, at Agenda 21 skal være en frivillig proces, og der pålægges derfor ikke en direkte pligt til at tilvejebringe en lokal Agenda 21, ligesom der heller ikke stilles minimumskrav til planerne eller deres udførelse. Miljø- og Energiministeriet lover dog i bemærkningerne til

lovforslaget at udarbejde inspirationsvejledninger til kommunerne og amterne.

Agenda 21 lægger op til en borgerinddragende proces, og netop derfor er det svært med udefra styrende direktiver at accelerere denne, selv om man overordnet måske kunne ønske sig, at arbejdet bliver kørt i et noget højere gear.

Alle skal dog ikke her skæres over én kam. Der er mange kommuner, hvori ideerne blomstrer, og hvor også den praktiske opfølgning har været højt prioriteret. Uden tvivl vil disse succes historier være til inspiration for andre mere fodslæbende kommuner. Agenda 21-toget er sat på sporet, det er startet og skal nok komme til at køre i turbofart.

Der er en række kommuner, der i stedet for at få lavet revision af kommuneplanerne hvert fjerde år forsøger at klare sig med tillæg til den sidst reviderede. Lovforslaget tager fat på denne omgåelse af planlovens intentioner og fastlægger, at der ikke kan tilvejebringes tillæg, hvis lokalplanen er mere end fire år gammel.

Det er vigtigt at holde fast i, at kommunerne ikke selv skal vurdere, hvornår en kommuneplan skal revideres, men de skal leve op til lovens krav om, at det skal ske hvert fjerde år.

Der er konstateret problemer i forbindelse med sommerhusområder, hvor der er blevet etableret erhvervsvirksomheder, fordi kommunerne ikke i tide har forhindret dette med en byplanvedtægt eller lokalplan. Lovforslaget fastslår derfor, at sommerhusområder skal benyttes til ferieformål og ikke til erhvervsformål, der kan medføre gener for området.

Lovforslaget indeholder herudover andre mindre ændringer på området, hvor en nødvendig præcisering eller supplerung har vist sig praktisk. Dette gælder bl.a. supplerung af reglen om VVM-vurdering foranlediget af en ændring af EF-direktiv.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget og vil især intenst følge virkningen i forbindelse med det lokale Agenda 21-arbejde. Vi er meget tilfredse med, at lovforslaget lægger op til en styrkelse af dette arbejde.

Da ordføreren for Det Radikale Venstre ikke kan være til stede, skal jeg på vedkommendes vegne sige, at De Radikale også støtter lovforslaget.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er et spændende forslag, der får lappet en række huller og får sat lidt ekstra på den lovgivning, vi har, og det skal hilses velkomment,

at der her er kommet et udspil fra regeringens side.

Jeg noterer mig, at SF allerede tidligere har haft et forslag på området, der drejer sig om Agenda 21, og jeg skal ikke gentage de elementer, Det Konservative Folkeparti fremførte ved den lejlighed.

Jeg har sammen med mine kollegaer vurderet, om det er rigtigt at placere Agenda 21-arbejdet i denne lovgivning, og det ser ved første eftersyn ud til, at det virker rimeligt.

Jeg er glad for, at der er understreget frivillighed, og det tror jeg vi skal køre med i alt fald en periode endnu, men om det lige er de rigtige otte punkter, der er valgt ud i lovforslaget, kan man godt sætte et spørgsmålstegn ved. Det er der så også flere af høringssvargiverne, der har gjort, og jeg synes, vi skal tage os tid til at drøfte i udvalget, om de er formuleret på den rigtige måde, om der måske skal nogle andre med, idet der jo har været forskellige bud i den retning.

Så er der en bemyndigelse her til, at ministeren selv kan udvide rækken. Jeg har det altså grundlæggende dårligt med, at vi fralægger os ansvaret her i Folketinget, ikke gør vores arbejde færdig, men lægger det hele over i ministerens hænder. Nu kan vi måske leve med det med den minister, vi har nu, men det skal jo ikke skygge for, at man kunne få en anden minister på et senere tidspunkt, der kunne føle sig fristet til at lave radikalt om på, hvad Folketinget har lavet, og derfor synes jeg, det skal overvejes meget nøje, om vi ikke skal prøve at gøre det så fuldstændigt, at vi ikke behøver denne bemyndigelse.

Så har vi hele den klump, der handler om VVM-arbejdet. Det er et virkelig godt EF-direktiv. Man kan så have det lidt ærgerligt med, at det ikke er os, der skal vedtage, hvilke anlæg der skal med, men at det er noget, der foregår i samlebekendtgørelsens regi.

Men den del, der har med offentlighed at gøre, er vores ansvar, og dér synes jeg, det ville være på sin plads at få taget en drøftelse af hele offentliggørelsen og annonceringen. Vi har set ganske mange eksempler på, at det nu altså er sådan, at sætter man en vindmølle op, er man ikke engang forpligtet til en partshøring af den mand, der bor lige ved siden af, og man kan annoncere i en avis, der ikke bliver læst i området, fordi de ikke kan lide den pågældende Venstreavis, konservative avis, eller hvad det

nu er for en avis, sådan at naboerne ikke opdager det, før møllen står der.

Det har jeg det meget dårligt med. Vi har haft en række sager af den slags, og jeg tror, det ville være klogt at drøfte hele annonceringssættet igennem. Jeg ved ikke, om det skal ind i loven, eller om vi bare skal bede ministeren om at komme med en vejledning til kommunerne om, at når vi annoncerer ting inden for planlovsområdet, skal det gøres efter de og de retningslinjer. Det synes jeg vi skylder folk, for medieområdet bliver stadig mere flimrende, og vi har set en række eksempler på, at man decideret er gået imod det, der er ånden i loven, og hvad der ligger i offentlighedslovens regi, og det har vi det dårligt med i Det Konservative Folkeparti. Ønsker vi offentlighed, skal det selvfølgelig være sådan, at ikke kun den meget snedige eller meget heldige opdager sådan noget.

Sommerhusdelen er god. Der er et lille hul, der vil blive stoppet, og det vil vi gerne kvittere for.

Så er der hele delen om Naturklagenævnet og klagemulighederne dér, og det har vi heller ikke problemer med.

Så har vi lidt problemer med kommuneplanerne. Lov er lov, og lov skal holdes. Det er der ingen tvivl om, men der er mange kommuner, der går imod ånden. Vi kan godt stille os selv det kritiske spørgsmål, og det gør vi i øjeblikket i Det Konservative Folkeparti, om 4 år lige netop er det helt rigtige. Og er 4 år lige netop det helt rigtige med regionsplanerne? Når vi ved, hvilket kæmpearbejde det er, kunne vi så ikke sige: Vi kunne vinde meget i afbureaukratiseringen, meget for de offentlige administrationer, hvis vi sagde 6 eller 8 år, men hvad har vi så af negative ting? De afvejninger synes jeg, vi skal gøre i forbindelse med det her, og for Det Konservative Folkepartis vedkommende vil det måske afstedkomme, at vi kommer med et egentligt initiativ på området, hvis vores overvejelser falder ud til, at vi bør have en anden tidsramme end den, der i øjeblikket er i loven.

Men det er i alt fald utilfredsstillende, at kommuner administrerer, som om nogle paragraffer i loven ikke eksisterer.

Bodil Thrane (V):

Frivillighed og hensigtsmæssige aftaler er godt. På den baggrund kunne man fristes til at sige, at lovforslaget fra regeringen er godt og meget hurtigt at få ekspederet gennem Folketinget, men helt så enkelt er det ikke. Ganske vist er

ordet frivillighed fremhævet i lovforslaget som redskab over for kommunerne, når der tales om Agenda 21, men detaljeringsgraden om miljøtiltag og den manglende sammenhæng med såvel økonomi som sociologiske forhold vidner, sådan som jeg ser det, om lidt for få frihedsgrader for de samme kommuner.

Samtidig er der i lovforslaget nævnt nogle udvidelser og præciseringer af VVM-godkendelser, som ikke nødvendigvis virker smidiggørende på aktører, der har brug for sådanne.

Endelig er der et afsnit om planstramninger for sommerhusområderne, og umiddelbart synes jeg måske de virker helt smidige.

Jeg vil indlede med at sige, at tilslutningen til Agenda 21 har Venstre hele vejen igennem været meget med på. Vi mener også, at målene er rigtige, fordi vi alle sammen ønsker bæredygtighed i ordets bredeste betydning, når vi taler om vores fælles fremtid her på kloden.

Midlerne til at nå de mål kan være forskellige, og det mener jeg faktisk er vigtigt at vi fortsat har for øje, idet der ikke er mange steder, der er ens. Netop forskelligheden kan og bør give sig udslag i forskellige veje til at nå de mål, og det gælder også for kommunerne. Det, der kan være rigtigt det ene sted, kan være uhensigtsmæssigt i en anden kommune. Derfor bør man efter vores opfattelse ikke alene lade miljøprofilen være afgørende, men også økonomi og beskæftigelse bør finde plads i den kvartalsopgørelse, man ønsker, når man taler om bæredygtighed.

Derfor er jeg helt enig i de bemærkninger, vi har modtaget fra Kommunernes Landsforening, der skriver, at prioriteringen af den lokale indsats bør ske i samarbejde med borgerne og ikke nødvendigvis ud fra de punkter, der er lagt op til i lovforslaget. Man kunne så samtidig spørge om frivilligheden i hele projektet, når det er så detaljeret beskrevet.

KL skriver i øvrigt også, at det er bemærkelsesværdigt, at lovforslaget ikke indeholder en bestemmelse om, at regeringen på lige fod med amter og kommuner skal bidrage med en selvstændig tværministeriel redegørelse for indsatsen for Agenda 21 om bæredygtig udvikling, og det må vi selvfølgelig have regeringens tilsagn om.

Når lovforslaget understreger behovet for en lovghjemmel til at tvinge kommunerne til at efterleve loven om kommuneplanrevision ved at forbyde kommunerne at udarbejde kommuneplantillæg, hvis de ikke har deres kommune-

planrevision på plads, kunne man godt spørge, om det er, fordi vi har med nogle uregerlige kommuner at gøre. Der kunne også godt være en anden forklaring på det forhold.

Hvis det er miljøministerens mening, at vi måske ikke får den ønskede udvikling i landet på grund af manglende planrevision, så er målet garanteret nået gennem dette lovforslag, men hvis det handler om at smidiggøre den slags, burde man måske se på, hvor problemet reelt er, for at de sidste kommuner kunne få deres kommuneplanlægning på plads. Det mener jeg bestemt vi skal se på i udvalget.

Det tredje punkt i lovforslaget indeholder en bemyndigelse til ministeren. Det er vi jo ikke så begejstret for i Venstre, og ikke alene får ministeren nye beføjelser med lovforslaget, men der sker også en udvidelse af visse projekter, der skal være omfattet af reglerne om at få en VVM-redegørelse.

Ganske vist er der tale om et EF-direktiv, men uanset det burde ministeren have sikret sig, at sagsbehandlingstiden for etablering af nye anlæg, der kræver VVM-godkendelse, i stedet skulle forkortes og smidiggøres, for sådan som jeg læser lovforslaget, bliver der faktisk tale om flere besværligheder. Det kan godt være, at vi kan leve med det, når vi taler om nye offentlige anlæg, men det private erhvervs-liv vil blive bebyrdet med ny usikkerhed, når tunge og besværlige tilladelser trækker ud, så man ikke kan komme i gang.

Endelig finder miljøministeren, at der mangler regler i sommerhusområderne for ejendomme, hvor der er mulighed for anden anvendelse end beboelse. Jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke mener, at kommunerne selv kan finde ud af den slags i deres planlægning, og nu hvor ministeren har rykket kystbeskyttelseslinjen tilbage til 300 m, har man jo allerede bevæget sig langt ind på det kommunale kompetenceområde. Jeg synes, at vi vil dyrke det forhold i udvalget for at se, om der virkelig er behov for lovtillag på området.

Alt i alt synes vi ikke, at alle punkterne er vanvittigt gode, men der er som sagt flere ting, vi synes er positive, især om Agenda 21-forholdene, men vi vil have afklaret nogle spørgsmål i udvalget, inden vi endelig tager stilling.

Anni Svanholt (SF):

I SF hilser vi forslaget om ændring af planloven, om amter og kommuners bidrag til en bæredygtig udvikling i det 21. århundrede meget velkommen.

Vi synes, det er en helt nødvendig ændring af planloven, der finder sted for at sikre, at planlovens formål om en bæredygtig udvikling og en lokal Agenda 21 også bliver omsat til konkrete retningslinjer og handlinger både i planlægningen og i hele planlægningsprocessen. Desuden er en øget inddragelse af borgerne i målsætningen om en bæredygtig udvikling en forudsætning for virkeliggørelsen. Det forslag, der ligger her, er altså en logisk konsekvens af det allerede fastsatte formål i planloven.

SF har meget længe ønsket en opprioritering af det lokale Agenda 21-arbejde, som Danmark forpligtede sig til ved sin underskrift på FN's konference om miljø og udvikling i Rio i 1992. Det var også baggrunden for, at vi fremsatte beslutningsforslag nr. B 49 om en styrkelse af det lokale Agenda 21-arbejde og grønne regnskaber, som blev førstebehandlet her i Folketinget den 16. januar i år, og som fik en meget positiv behandling af såvel regeringen som af flere andre partier. Ministeren gav også tilsagn om, at SF's forslag kunne indgå i behandlingen sammen med dette lovforslag, så det ser vi frem til kommer til at finde sted.

Det er klart, at målsætningen om en bæredygtig udvikling også må resultere i en bæredygtig planlægning både på kommunalt, amtligt og centralt plan. Netop i planlægningen kan det lade sig gøre at få sikret en bæredygtig udvikling. Det er her, ressource- og energiforbruget skal tages i betragtning, når der overvejes placering af bl.a. boliger, virksomheder, butikker, veje og offentlig service. Så det er klart, at det vil være en forbedring at få det her ind.

SF mener i øvrigt til det næste område, at det som foreslået er nødvendigt at fastsætte nogle emneområder som minimumskrav, som amtsrådet og kommunalbestyrelsen skal forholde sig til. De valgte emner er meget relevante, dog synes vi, at der mangler et enkelt væsentligt område, nemlig energibesparelser, altså nedbringelse af energiforbruget. Det må også helt klart indgå deri.

I det hele taget er det særdeles vigtigt, at kommuner, amter og staten går foran med energi- og miljøstyring i egne institutioner og aktiviteter, og det er selvfølgelig også baggrunden for, at vi har fremsat forslag om grønne regnskaber for amter og kommuner.

Spørgsmålet vedrørende kommuneplanteilæg: Det er meget kedeligt, at det er nødvendigt at præcisere, at der ikke kan vedtages kommu-

neplantillæg til en kommuneplan, der ikke er revideret, men hele ideen med en kommuneplan mister sit perspektiv og sin helhedsbetragtning, hvis den efterhånden udelukkende består af diverse kommuneplantillæg. Derfor støtter SF også denne præcisering.

SF støtter også, at der sker en udvidelse af, hvilke anlæg der skal være omfattet af VVM-reglerne. Desuden mener vi, det er et fremskridt, at de anlæg, der er VVM-pligtige, ikke kan få en tilladelse, før VVM-vurdering har fundet sted. Det har stor betydning for folks opfattelse af seriositeten i hele VVM-proceduren.

Endelig er det meget væsentligt, at reglerne også kommer til at gælde anlæg, der i dag er omfattet af en lokalplan.

Vi hilser også den større offentlighed i forbindelse med afgørelser meget velkommen. Vedrørende sommerhusområderne skal jeg blot sige, at SF støtter et forbud mod erhverv i sommerhusområder.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten hilser fastsættelsen af mere forpligtende rammer for kommunernes og amternes lokale Agenda 21-arbejde velkommen. Enhedslisten går ind for en synliggørelse af kommunernes og amternes lokale Agenda 21-arbejde i særlig grad grundet den pædagogiske effekt, som en synliggørelse måtte have for de kommuner og amter, der endnu ikke har taget hul på det lokale Agenda 21-arbejde, og dem er der desværre mange af. For kommunernes vedkommende er det op mod 50 pct.

Samtidig kan der sættes spørgsmålstejn ved, hvorvidt mange af de kommuner, der meddeler, at de er gået i gang med arbejdet, reelt kan siges at være i gang. En synliggørelse i form af en afrapportering af amternes og kommunernes lokale Agenda 21-arbejde eller mangel på samme kan eventuelt være med til at sætte skub i arbejdet.

Enhedslisten finder dog den indsnævring af indholdet i lokal Agenda 21, der er i lovforslaget, meget uheldig og uhensigtsmæssig. Enhedslisten mener, det er vigtigt at fastholde en bred og tværsektoriel tilgang til det lokale Agenda 21-arbejde. Det er herunder vigtigt at fastholde, at prioriteringen af den lokale indsats bør ske i samarbejde med borgerne og ikke nødvendigvis ud fra de punkter, der er lagt op til i lovforslaget.

Lovteksten bør derfor være bred og åben med henvisning til, at målet er at fremme en bæredygtig udvikling, der omfatter alle bæredygtighedsbegrebets dele: den miljømæssige, den sociale og den økonomiske bæredygtighed. Endvidere bør lovteksten indeholde en redegørelse for, hvorledes borgerne inddrages i dette arbejde.

I forlængelse heraf finder Enhedslisten det på sin plads at sætte spørgsmålstejn ved regeringens ansvar. Hvad er der blevet af det? Er det reduceret til blot at være, jeg citerer fra bemærkningerne til lovforslaget, »tilskyndelse, inspiration og erfaringsudveksling« rettet mod kommuner og amter? Det fremgår tydeligt af Agenda 21-dokumentet fra Rio i 1992, ligesom det fremgår af selv samme bemærkninger til lovforslaget, at »en bæredygtig udvikling primært er regeringens ansvar«.

Enhedslisten opfordrer på denne baggrund regeringen til reelt at påtage sig dette ansvar og til at være den udfarende, den styrende og den samlende nationale kraft, den kraft, der viser vejen for de lokale aktører ved at gå i spidsen for udviklingen, tage de nødvendige forholdsregler og træffe de nødvendige beslutninger med henblik på at sikre en bæredygtig samfundsudvikling, og det vil sige en økologisk omstilling på alle områder.

For at understrege det nationale ansvar samt for at få bredt det lokale Agenda 21-arbejde ud fra primært at være tolket som et lokalt miljøanliggende i Danmark i dag, foreslår Enhedslisten, at der oprettes et tværministerielt Agenda 21-sekretariat. Et sådant sekretariat burde have til opgave at sikre en bred statslig opbakning til Agenda 21-arbejdet ved at igangsætte et tværministerielt arbejde, det, der over for kommuner og amter kaldes »at feje for egen dør«.

Sekretariatet kunne eventuelt hvert fjerde år udarbejde en national redegørelse om indsatsen for Agenda 21 og realiseringen af en bæredygtig udvikling. Det kunne udarbejde nationale pejlemærker for den bæredygtige udvikling og koordinere den nationale kampagne for de lokale og regionale aktører samt fungere som rettesnor for denne.

Herunder skal det bemærkes, at indholdet af Agenda 21-dokumentet fra Rio er så meget andet og mere end blot lokal Agenda 21, som kun udgør ét kapitel ud af de 40 kapitler med hver deres vigtige indhold og fordringer i forhold til udviklingen. Måske er det ligeledes

tiden at kigge nærmere på disse og andre dele, så vi ikke blot fortaber os i kapitlet om lokal »Agenda 21«.

Med hensyn til opstramningen af reglerne i forhold til VVM, som bygger på et ændret EF-direktiv, tager Enhedslisten stilling ud fra, om det fremmer den nationale lovgivning eller ej, og her synes vi, det er rimelige opstramninger, der sker. Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren om betydningen af, at der indføres regler, så projekter, der i dag har en byggeret, fordi de er omfattet af en lokalplan, bliver omfattet af kravet om en VVM-vurdering.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om en indførelse af denne regel vil betyde, at hvis der eventuelt findes en lokalplan i dag, som muligvis kan give tilladelse til et byggeri af butikker i størrelsen 10.000 m², og som ikke umiddelbart bliver fanget af den eksisterende nye lovgivning, fordi der foreligger en relativt tydelig lokalplan, skal en sådan bebyggelse også omfattes af en VVM-vurdering. Hvis det er tilfældet, håber jeg, at ministeren hurtigt vil få udstukket retningslinjer for denne ændring af loven, da den kunne have en aktuel betydning.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har haft lovforslaget med hjemme for at læse det her i weekenden, og jeg kan se, at jeg har skrevet på forsiden: »Forstår ikke forslaget«, så for en sikkerheds skyld vil Fremskridtpartiet stemme imod.

Nu kan jeg næsten ikke være bekendt at sige, jeg ikke rigtig forstår forslaget, hvis alle andre har forstået det. Så kunne det jo være mit niveau, der er lidt lavt, og det ved vi alle sammen, at det ikke er. Jeg vil dog opfordre formanden til at tage det her med hjem som godnatlæsning. Jeg mener, at formanden har udtalt sig om, at vi skal have et læsestudvalg, eller hvad nu det skal være, og jeg vil opfordre formanden til bare at læse ministerens fremsættelse. Jeg er helt sikker på, at det er nok til, at formanden vil være enig med mig i, at det absolut ikke er en læsepædagog, der har skrevet det her. Det er muligt, jeg fornærmer en af embedsmændene nede i hjørnet, men det er der bare ikke noget at gøre ved. Så må de gå hjem og prøve at lave det bedre en anden gang.

Fremskridtspartiet mener rent faktisk, at vi skal have så megen selvstændighed ude i kommunerne som muligt, også angående det her »Agenda 21«, og det er også det, som den nuværende lovgivning går ud på, nemlig at det

er op til kommunerne, hvor alvorligt de vil tage sagen, og hvor meget de vil tage med ind. Jeg læser dette forslag som en række bemyndigelser til ministeren til at kunne gribe ind, og det vil vi nok være imod.

Nu kan jeg også se, at vi har modtaget et bilag fra Kommunernes Landsforening, som er meget kritisk over for forslaget, og som allerede nu har en masse ændringsforslag. Det er klart, at vi vil deltage i det udvalgsarbejde, der nu kommer, men jeg tror altså, at det her er noget, hvor vi vil vende tommelfingeren nedad, ikke bare på grund af, at forslaget er skrevet kluntet, men også, fordi det tager nogle beføjelser fra kommunerne og giver dem til ministeren.

Addi Andersen (CD):

Man kan sige, at regeringen hurtigt har fulgt op på vedtagelsen under forespørgselsdebatten i november om UNGASS, for her ligger et bud på bl.a. styrelsen af det lokale »Agenda 21«-arbejde.

CD er meget godt tilfreds med den model for det lokale »Agenda 21«-arbejde, som miljøministeren her foreslår, for det fritstiller armerne og kommunerne. Gennem en frivillig ordning vil der måske også være de bedste muligheder for, at der tages størst hensyn til lokale forhold, for det er nu engang ikke sikkert, at man i ethvert lokalsamfund kan opfylde alle de 8 punkter, der er nævnt.

Theoretisk kan jeg ikke forestille mig nogen kommune skrive i lokalplanen: Her i kommunen har vi ikke gjort noget som helst for at leve op til »Agenda 21«-kravene. Men selv svage formuleringer vil selvfølgelig vække borgernes og pressens opmærksomhed, og det er de lokale myndigheder, der selv sidder med initiativet.

CD kan også støtte opstramningen af revisionsreglerne for kommuneplanlægningen, men jeg synes nu, at ministeren er sluppet lidt lovligt om ved de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser, for ifølge bemærkningerne har dette lovforslag ingen konsekvenser for erhvervslivet. Jeg vil spørge ministeren, om han ikke kan bekræfte, at det kan have ret betydelige konsekvenser for en virksomhed, at lokalplanlægningen ikke længere er så smidig som hidtil. Hvis en virksomhed skal afvente en ny lokalplan, inden den kan foretage sig noget som helst, kan det da have ret betydelige erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser.

Tilsvarende har jeg bemærket, at der i flere af høringssvarene til forslaget er sat spørgsmålstegn ved, om det er korrekt, at de ændrede regler for VVM-redegørelsen ikke vil have nogen konsekvens for erhvervslivet. Det er et af de spørgsmål, som vi må have nærmere belyst under udvalgsbehandlingen.

CD er i øvrigt positivt indstillet over for forslaget, men vi mener, der er nogle ting, som vi må se på, før vi kan give vores endelige tilslutning til forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal sige tak til ordførerne for en meget positiv modtagelse.

Jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på det forhold, som undertiden snyder nogle ordførere og også enkelte af dem, der har haft ordet i dag, nemlig at de høringsvar, som vi oversender til udvalget, ikke nødvendigvis er høringsvar til det lovforslag, som vi behandler, men til det udkast til lovforslag, der var til høring. Vi bruger faktisk høringsvarene til at rette forslaget ind på en række punkter, og det skal man lige være opmærksom på, når man tager stilling til det spørgsmål.

Jeg vil i øvrigt sige til spørgsmålet om de kommunaløkonomiske konsekvenser, at det da godt kan være, at det er en fordyrelse for en kommune, hvis den hidtil har overtrådt loven og ikke har levet op til sine forpligtelser og den så pludselig skal til at gøre det. Hvis man var en lille smule polemisk over for de mange, mange kommuner – det er jo desværre ikke nogle få, som fru Thrane antydede – der ikke overholder deres forpligtelser i henhold til loven, burde man modregne i deres bloktilskud, fordi de på en uretmæssig måde har sparet på deres forpligtelser.

Det lægger vi ikke op til, men vi lægger op til at lave en sammenhæng i planlægningen, der gør, at man er tilskyndet til at overholde forpligtelserne i loven, som de er formuleret i dag. Om vi så skal gå væk fra at have fireårs kommuneplaner og regionplaner, er jeg selvfølgelig altid parat til at diskutere, men jeg synes ikke, at erfaringerne hidtil, f.eks. på regionplanområdet, hvor det faktisk har været overholdt, har været dårlige. I min tid har de to generationer af regionplaner, som jeg har haft med at gøre, faktisk vist, at der på disse felter gøres et betydeligt arbejde og med et vældig godt resultat ude i amterne.

Til fru Addi Andersen, hvis indlæg jeg var meget glad for, tror jeg, at jeg kan sige, at hvis kommunen gør det, den skal, er der ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser, men lad os også dyrke det, som fru Addi Andersen antydede ville blive et tema under udvalgsarbejdet.

Hr. Hindrup Andersen havde et konkret spørgsmål, som jeg meget gerne vil svare på under udvalgsarbejdet.

Jeg skal over for fru Svanholt bekræfte, at vi naturligvis vil tage det løfte alvorligt, som jeg gav i forbindelse med behandlingen af SF's forslag.

Så vil jeg gerne sige til hr. Langkilde, som jeg jo tit har haft knubbede ord tilovers for, endda ret ofte med god grund, at jeg i dag gerne vil kvittere for en meget saglig og konstruktiv tale, og det vil jeg gerne bygge videre på i det fortsatte arbejde.

Hr. Langkilde var meget optaget af kommunikation. Jeg ville personligt ikke have det fjerneste imod, at han i fremtiden orienterede Venstre om sin holdning inden debatterne hernede, for der var jo en verden til forskel på hr. Langkildes positive, konstruktive og indsigtfulde indlæg og så det indlæg, som fru Thrane holdt på Venstres vegne. Vi forhandler gerne med De Konservative om dette spørgsmål.

Det gør vi selvfølgelig også gerne i forhold til partiet Venstre, men jeg synes, det var et dårligt indlæg, der blev holdt. Medmindre formålet var at demtere enhver snak om en ny Venstreholdning, når det drejer sig om miljø, og en bekræftelse af, at der intet er ændret i Venstres negative indstilling til miljøarbejdet her i Folketinget, kan jeg ikke se formålet med det indlæg.

Det, som vi rent faktisk prøver at gøre med dette forslag, det, som vi er blevet pålagt af Folketinget at gøre, og som er noget positivt, er, at kommunerne ikke får en pligt til at gøre noget bestemt med hensyn til »Agenda 21«-arbejdet, men til at fortælle borgerne om, hvad de har foretaget sig, og hvis en kommune ingenting har gjort, må den skrive: Her i vores kommune X-købing har vi intet gjort, og så er det det, den skal redegøre for. Det er det, som det hele går ud på, nemlig at fortælle borgerne, hvad der er lavet på disse områder.

Flere har efterlyst, hvad regeringen gør. Jamen vi gør kolossalt meget, når det drejer sig om »Agenda 21«. Prøv at tænke på biodiversitet, prøv engang at tænke på den diskussion om affald, som vi netop har været igennem, på vores diskussioner om klima og energianven-

delse i øvrigt. Det er alt sammen gennemsyret af problemstillinger hentet fra »Agenda 21«, og det er den samme slags diskussioner, som vi gerne ser fremmet i kommunerne. Der bliver jo ikke nogen pligt for kommunerne til at gøre noget bestemt, men de skal forholde sig til nogle temaer.

Lad os endelig diskutere, om den form, vi har valgt, er den rigtige. Jeg håber, at vi, når støvet fra denne engagerede debat har lagt sig, så også kan få en fornuftig diskussion med Venstre om det her spørgsmål, for jeg tror, at fru Thrane tager fejl, når hun sætter lighedstegn mellem kommunalt selvstyre og frihed til at overtræde loven. Det tror jeg er forkert.

Hvordan kan vi få borgerne til at overholde deres forpligtelser, hvis man ude i kommunerne bare sidder og siger: Ja, de kan skrive, hvad de vil, i de love dér, det passer ikke lige til vores tankegang her i Vendsyssel? Det går ikke. Så må vi lave lovene om. Hvis vi ikke mener, at kommunerne skal overholde lovene, må vi skrive dem om, men det kan ikke være sådan, at der gælder ét sæt love for kommuner på Falster og et andet for kommuner i Thy.

Det kan ikke være rigtigt. Der må gælde de samme regler, og de regler må gerne indeholde nogle vide rammer, der giver spillerum for de lokale initiativer og det lokale engagement. Det er det, vi lægger i det lokale selvstyre, men der kan ikke være nogen kommunal frihed til bare at sige: Her i vores kommune gælder landets love ikke. Den går simpelt hen ikke, og derfor er jeg nødt til at sige det en lille smule bestemt til fru Thrane, som jeg sympatiserer meget med, at når vi går ind i forhandlinger, går vi ikke ind i forhandlinger med det formål, at vi i fællesskab skal lukke øjnene for, at man i kommunerne ikke opfylder sine forpligtelser.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg er selvfølgelig meget ked af, at miljøministeren mener, det er en meget negativ holdning, som vi helt generelt har til disse ting. Det mener jeg bestemt ikke. Jeg har givet udtryk for nogle holdninger i forhold til de problemer, der ligger i det lovforslag, som vi behandler i dag, og som for mig at se kunne løses på en anden måde end ved at sætte skruen på over for de samme kommuner.

Nu kunne jeg høre, at ministeren nævnte, at det måske handler om besparelser for kommunerne, når de ikke laver deres kommuneplan.

Jeg ser det på en anden måde, nemlig at nogle kommuner ikke har lavet deres kommuneplan, fordi det har været for komplekst og for besværligt for dem. Derfor kan åremålet for, hvor lang tid en kommuneplan skal løbe, måske diskuteres, men det kan da også være, at man burde se på, hvorfor de ikke har fået lavet de kommuneplaner, og det var egentlig det, jeg sagde i mit indlæg.

Jeg vil gerne på Venstres vegne meget stærkt understrege, at vi ikke går ind for, at man skal have frihed til at overtræde nogen som helst love, der er vedtaget her i Folketinget, heller ikke når vi taler om kommunerne, uanset hvor de ligger, og det vil jeg meget gerne slå et meget stort som igennem, vil jeg sige til miljøministeren. Mine holdninger til de problemer, som jeg ser i lovforslaget, må ministeren naturligvis gerne tage som noget negativt, men jeg stiller nogle spørgsmål, som jeg synes er meget relevante i forhold til den problemstilling, jeg ser.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ministeren kommenterede ikke spørgsmålet om annoncering og formidling af disse ting i planlovssammenhæng. Jeg vil godt høre, om ministeren kan give et bud på, om det er noget, vi kan arbejde på, og om ministeren selv føler, at der er et behov på det område.

Den anden ting er, at jeg vil give ministeren helt ret i, at de regionplaner, jeg har set, har været solide, og de har været ordentlige. Jeg synes faktisk, de har været så gode, at de er langtidsholdbare ud over fire år. Kan ministeren sige, hvilke gevinster regeringen umiddelbart ser ved at have fireårs planer og ikke femårs eller seksårs, for det var en måde, hvorpå man kunne give nogle ekstra ressourcer til de pågældende planafdelinger, hvis de ikke skulle køre hele den rummel igennem.

Det er mange høringssvar, der kommer ind. Det er et kæmpe arbejde at lave, og vi skal jo ikke lave tingene unødigt. Vi skal være sikre på, at vi får valuta for det. Hvis vi kunne få omsat det til nogle konkrete miljøprojekter, var det måske bedre end at sidde og lægge planer ved bordet, men plangrundlaget skal selvfølgelig være i orden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil bare sige til hr. Langkilde, at når jeg sagde, at vi var villige til at drøfte de spørgsmål,

som han rejser i sit ordførerindlæg, gælder det naturligvis også spørgsmålet om annoncering. Jeg har bare ikke noget ordentligt svar på spørgsmålet om nabohøring, og om vi kan stille krav om, at det skal være bestemte aviser og alt det dér. Lad os snakke om det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

Af Hans Christian Schmidt (V) og Niels Jørgen Langkilde (KF) m.fl.
(Fremsat 12/12 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Man kan roligt sige, at dette forslag er et markant tegn på, at genbrugstanken lever her i Folketinget, for det er nemlig identisk med et forslag, der tre gange tidligere har været fremsat.

Første gang afviste jeg det med henvisning til, at man skulle afvente evalueringen af det frikommuneforsøg, der dengang var i gang, med overflytningen af kompetencen til kommunerne. Anden gang, da vi havde evalueringen og den ikke gav støtte til dette forslag, afviste jeg det på den baggrund. Tredje gang, forslaget blev fremsat, var for præcis to år siden, og efter min overbevisning er der intet sket siden da, der begrunder, at man må indtage en anden stilling.

Forslagsstillernes argument er at undgå dobbeltadministration. Jeg synes, der er tale om en hensigtsmæssig fordeling af opgaverne mellem amterne og kommunerne, hvor nogle opgaver løses af kommunerne og andre af amterne. Hvis vi skal tage denne diskussion op igen, må vi da i hvert fald afvente det arbejde, der i øjeblikket er i gang i Opgavekommissionen.

Genbrugstanken er al ære værd, og hvis der sådan er et præstationsbehov for at fremsætte tilstrækkelig mange forslag, er det selvfølgelig bedre at tage prøvede forslag, der har været igennem en grundig behandling i Folketinget og er blevet afvist tre gange tidligere. Det sparer meget tid.

Martin Glerup (S):

Som ministeren fremhævede, er det fjerde gang, forslaget fremsættes, og i forbindelse med den sidste behandling for to år siden sagde jeg fra dette sted: Forhåbentlig vil det vare en rum tid, før Folketinget ser det samme forslag for fjerde gang.

Nu er forslaget kommet igen, men der er ikke rigtig kommet andre boller på suppen. Jeg mener sådan set, at der ikke er meget nyt puttet på forslaget. Substansen er nu som tidligere, at det er fornuftigt, at amterne varetager planlovs-kompetencen i det åbne land, og det er fornuftigt, at kommunerne varetager planlægning i by- og sommerhusområder og i landzonearealer, som er omfattet af en af kommunen vedtaget landzonelokalplan.

En af de store kvaliteter i dansk planlægning er afgrænsningen mellem by- og landzoneområder. Opgavekommissionen, der er nedsat, skal i løbet af ti år komme med forslag til en eventuelt ændret opgavevaretagelse mellem de forskellige kommunale og amtslige organer. Derfor mener jeg, det vil være fornuftigt at afvente det udspil.

Umiddelbart virker dansk planlægning godt. Zoneloven og dens restriktive administration har hovedæren for, at Danmark i vid udstrækning er friholdt for skæmmende reklameskilte og skæmmende bygninger i det åbne land. Generelt set har vi et smukt og uspoleret landskab.

Opgavekommissionen kigger på det, og vi mener, at den planlægning, som har en god kvalitet her i landet, fortsat skal være til stede, men det er klart, at hvis det kan gøres endnu bedre, og hvis Opgavekommissionen kan pege